

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 14 december 2017*

”Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Anbudsfrågor avseende samtliga delar som avses med en anbudsfordran – Neka tillgång – Någon individuell och konkret prövning av de begärda handlingarna har inte gjorts – Undantag avseende skyddet för allmän säkerhet – Undantag avseende skyddet för affärsintressen – Undantag avseende skyddet för privatlivet – Undantag avseende skyddet för beslutsförfarandet – Allmän presumtion – Orimlig arbetsbörda”

I mål T-136/15,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinrnion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Aten (Grekland), inledningsvis företrätt av I. Ampazis och M. Sfyri, därefter av advokaterna M. Sfyri och C.-N. Dede,

sökande,

med stöd av

Konungariket Sverige, företrätt av E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson och N. Otte Widgren, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

mot

Europaparlamentet, inledningsvis företrätt av N. Görlitz, N. Rasmussen och L. Darie, därefter av N. Görlitz, L. Darie och C. Burgos, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 13 februari 2015 att neka tillgång till anbudsfrågningarna avseende samtliga delar av anbudsfordran ITS 08 – Tillhandahållande av externa IT-tjänster 2008/S 149-199622,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín och I. Reine (referent),

justitiesekreterare: handläggaren S. Spyropoulos,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 31 januari 2017,
följande

Dom

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet

- 1 Sökandebolaget, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinrnon Pliroforikis kai Tilematikis AE, deltog i den anbudsinfordran som Europaparlamentet hade utlyst under referensnummer ITS 08 – Tillhandahållande av externa IT-tjänster 2008/S 149-199622, avseende sexton olika delar med ett sammanlagt värde om 300 miljoner euro (nedan kallad anbudsinfordran ITS 08). Efter avslutad anbudsinfordran ingick sökandebolaget den 26 oktober 2009 ett ramkontrakt med parlamentet avseende del nr 7 som hade rubriken ”Expertis inom utveckling av applikationer för dokument och system för innehållshantering” (nedan kallad del nr 7).
- 2 Genom skrivelse av den 14 november 2014 begärde sökandebolaget att parlamentet skulle ge det tillgång till ”alla tillgängliga uppgifter avseende samtliga anbudsförfrågningar som hade sänts ut av [parlamentet] för alla delar [av anbudsinfordran] ITS 08” (nedan kallade ”anbudsförfrågningarna” eller ”de begärda handlingarna”). Sökandebolaget begärde att en kopia av anbudsförfrågningarna, inklusive av de tekniska bilagorna till desamma, skulle lämnas till bolaget inom femton arbetsdagar från mottagandet av skrivelsen. Till stöd för sin ansökan anförde sökandebolaget att det misstänkte att parlamentet på ett rättsstridigt sätt hade tilldelat vissa av uppgifterna i del nr 7 till kontraktsparter som hade utvalts för andra delar, däribland del nr 6, och att bolaget önskade kontrollera omfattningen av den skada som dessa rättsstridiga tilldelningar hade gett upphov till.
- 3 Genom e-postmeddelande av den 17 november 2014, och genom ett brev daterat samma dag, bekräftade parlamentet att det hade mottagit den ursprungliga ansökan om tillgång till anbudsförfrågningarna och informerade sökandebolaget om att ansökan skulle prövas med beaktande av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).
- 4 Genom e-postmeddelande av den 3 december 2014 informerade parlamentet sökandebolaget om att institutionen, med tanke på det stora antalet handlingar som behövde prövas individuellt, ”många fler än 1000”, inte kunde iakta den tidsfrist om femton arbetsdagar som föreskrivs i förordning nr 1049/2001. Mot bakgrund av detta föreslog parlamentet för sökandebolaget att de skulle försöka finna en rimlig lösning i den mening som avses i artikel 6.3 i nämnda förordning, vilken bestod i att de begärda handlingarna med avseende på samtliga delar skulle analyseras och överlämnas enligt en tidsplan som återstod att fastställa. Parlamentet föreslog också att det inledningsvis, till den 31 januari 2015, skulle undersöka handlingarna i del nr 7, och att det därefter, i ett senare skede, skulle undersöka handlingarna i del nr 6.
- 5 Den 5 december 2014 svarade sökandebolaget att det inte kunde godta parlamentets förslag. Enligt sökandebolaget hade nämligen samtliga begärda handlingar katalogiserats och registrerats i elektronisk form, varför ett utlämnande av dem inte skulle medföra någon orimlig arbetsbörda för parlamentet. Dessutom preciserade sökandebolaget att för det fall analysen av varje del skulle ta två månader, vilket var den tidsfrist som parlamentet hade angett för att undersöka handlingarna i del nr 7, skulle sökandebolaget få vänta nästan tre år innan det erhöll samtliga begärda handlingar. Sökandebolaget angav därför att det uppfattade parlamentets förslag som ett avslag på dess ansökan om tillgång. Sökandebolaget ingav följaktligen en bekräftande ansökan om tillgång i vilken det begärde tillgång till samtliga begärda handlingar senast den 31 januari 2015.

- 6 Genom e-postmeddelande av den 9 december 2014 preciserade parlamentet att dess förslag av den 3 december 2014 inte alls utgjorde ett avslag på ansökan om tillgång till de begärda handlingarna. Parlamentet begärde också att tidsfristen för att besvara den ursprungliga ansökan om tillgång skulle förlängas med femton arbetsdagar i enlighet med artikel 7.3 i förordning nr 1049/2001.
- 7 Genom e-postmeddelande av den 17 december 2014 vidhöll sökandebolaget sin begäran om att "alla efterfrågade uppgifter" skulle lämnas ut till det senast i slutet av januari 2015. Sökandebolaget anförde också att parlamentet, genom sitt förslag av den 3 december 2014, inte på allvar hade försökt finna en rimlig lösning, eftersom sökandebolaget redan förfogade över handlingarna i del nr 7, vilka parlamentet hade föreslagit skulle undersökas först. Enligt sökandebolaget borde parlamentet ha börjat med att analysera handlingarna i del nr 6.
- 8 Genom beslut av den 18 december 2014 avslog parlamentet sökandebolagets ursprungliga ansökan om tillgång till anbudsfrågingarna med hänvisning till att det, efter det att vissa av de många efterfrågade handlingarna hade prövats individuellt, stod klart att uppgifterna i dessa handlingar omfattades av de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. Enligt parlamentet kunde dessutom dessa undantag antas vara tillämpliga på övriga begärda handlingar, eftersom de var av samma slag som de handlingar som hade undersökts. I andra hand gjorde parlamentet gällande att en individuell prövning av samtliga begärda handlingar skulle ha inneburit en oproportionerlig arbetsbörda.
- 9 Genom skrivelse av den 12 januari 2015 ingav sökandebolaget en bekräftande ansökan om tillgång till samtliga anbudsfrågingar. Parlamentet bekräftade att det hade mottagit denna bekräftande ansökan om tillgång genom e-postmeddelande av den 19 januari 2015.
- 10 Genom e-postmeddelande av den 2 februari 2015 förlängde parlamentet tidsfristen för att besvara sökandebolagets bekräftande ansökan med femton arbetsdagar, i enlighet med artikel 8.2 i förordning nr 1049/2001.
- 11 Genom beslut av den 13 februari 2015 nekade parlamentet sökandebolaget tillgång till samtliga begärda handlingar (nedan kallat det angripna beslutet).
- 12 I det angripna beslutet gjorde parlamentet inledningsvis gällande att någon skyldighet att lämna ut anbudsfrågingarna inte följde av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1) (nedan kallad budgetförordningen), eller av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för budgetförordningen (EUT L 362, 2012, s. 1) (nedan kallad delegerade förordningen).
- 13 Vad avser gränserna för rätten till tillgång uppgav parlamentet i sak att arbetet med att undersöka de begärda handlingar hade visat att vissa anbudsfrågingar innehöll uppgifter vilka omfattas av de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001.
- 14 För det första innehöll vissa handlingar detaljerade uppgifter om parlamentets IT-struktur vilka, tillsammans med offentligt tillgängliga uppgifter av detta slag, skulle kunna äventyra systemets säkerhet. Parlamentet hänvisade bland annat till säkerhetsprogramvara, applikationer för att sköta säkerhetsinställningarna för byggnader, såsom placeringen av övervakningskameror, och namnen på applikationer som används för logistiska ändamål. Enligt parlamentet motiverade sålunda skyddet för allmän säkerhet beslutet att neka tillgång till de begärda handlingarna.

- 15 För det andra innehöll vissa av de undersökta anbudsfrågningarna personuppgifter, såsom namnen på parlamentets konsulter samt deras yrkesprofiler och tjänstegrader. Enligt parlamentet hade sökandebolaget inte visat varför bolaget behövde ta del av dessa uppgifter, och det fanns därför anledning att neka tillgång till de begärda handlingarna i syfte att skydda de berörda personernas privatliv.
- 16 För det tredje innehöll de begärda handlingar uppgifter av ekonomisk och teknisk natur vilka om de lämnades ut skulle kunna avslöja parlamentets upphandlarprofil på marknaden. Dessutom kunde anbudsfrågningarna innehålla uppgifter om den särskilda kompetensen hos de leverantörer som hade valts för varje del samt detaljerade uppgifter om dessa leverantörers affärsstrategier och deras samarbete eller kopplingar till tredje man. Skyddet för affärsintressen, närmare bestämt de berörda ekonomiska aktörernas och parlamentets affärsintressen, motiverar sålunda också, enligt parlamentet, beslutet att helt neka tillgång till de begärda handlingarna.
- 17 För det fjärde skulle parlamentets beslutsförfarande kunna undergrävas genom ett utlämnande av de begärda handlingarna i den mån som handlingarna innehåller uppgifter avseende vissa pågående IT-projekt för vilka beslut ännu inte antagits. Enligt parlamentet skulle detta kunna bromsa den operativa strategi som institutionen har utvecklat på detta område på lång sikt.
- 18 I det angripna beslutet gjorde parlamentet även gällande att det saknades ett övervägande allmänintresse av utlämnandet, med anledning av vilket undantagen om skydd för affärsintressen och för beslutsförfarandet inte skulle vara tillämpliga. Parlamentet uppgav i detta avseende att sökandebolagets särskilda intresse inte kunde beaktas; sökandebolaget hade därvid gjort gällande att det lidit skada till följd av att parlamentet inte hade genomfört den offentliga upphandlingen i fråga på ett korrekt sätt.
- 19 I det angripna beslutet preciserade parlamentet också att trots att det inte hade haft möjlighet att individuellt pröva samtliga handlingar som hade begärts av sökandebolaget, skulle de fyra åberopade undantagen från rätten till tillgång anses vara tillämpliga på samtliga dessa handlingar enligt en allmän presumtion, i enlighet med den rättspraxis som domstolen utvecklat i domen av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376).
- 20 Slutligen betonade parlamentet i det angripna beslutet att en individuell prövning av de ungefär 1 500 begärda handlingarna, vilket motsvarade nästan 18 000 sidor vilka skulle plockas fram bland 10 000 handlingar, skulle innebära en orimlig arbetsbörda för parlamentet. Denna börda skulle inte stå i proportion till de intressen som sökandebolaget har åberopat till stöd för sin ansökan om tillgång.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 21 Sökandebolaget väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 mars 2015.
- 22 Den 22 juni 2015 ingav parlamentet sitt svaromål.
- 23 Den 21 augusti 2015 ingav sökandebolaget en replik. Parlamentet ingav en duplik den 27 oktober 2015.
- 24 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 28 augusti 2015 ansökte Konungariket Sverige om att få intervensera i målet till stöd för sökandebolagets yrkanden. Ordföranden på tribunalens första avdelning beviljade denna ansökan genom beslut av den 11 november 2015.
- 25 Den 8 februari 2016 inkom Konungariket Sverige med en interventionsinlägga. Sökandebolaget och parlamentet yttrade sig över interventionsinläggan den 14 april respektive den 19 april 2016.

- 26 Till följd av att tribunalen hade utvidgats tilldelades en ny referent målet. I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på fjärde avdelningen, och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.
- 27 På förslag av referenten beslutade tribunalen (fjärde avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet. Den 15 december 2016 ställde tribunalen, som en åtgärd för processledning, flera frågor till parlamentet vilka skulle besvaras skriftligen före förhandlingen. Parlamentet besvarade frågorna inom den föreskrivna tidsfristen.
- 28 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 31 januari 2017.
- 29 Sökandebolaget har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
  - förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna, även om sökandebolagets talan ogillas.
- 30 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
  - förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.
- 31 Konungariket Sverige har i huvudsak yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna beslutet.

Rättslig bedömning

Saken i målet

- 32 Till stöd för sin talan har sökandebolaget anfört två grunder. Den första grunden avser den omständigheten att det inte gjorts någon individuell prövning av de begärda handlingarna och att rätten till tillgång till delar av handlingar, vilken föreskrivs i artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001, åsidosatts. Den andra grunden avser parlamentets felaktiga tillämpning av de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4.1 a första strecksatsen och b, 4.2 första strecksatsen och 4.3 i denna förordning, avseende skyddet för allmän säkerhet, privatliv, affärsintressen respektive beslutsförfarandet.
- 33 I sitt svaromål har parlamentet alternativt, och enbart för det fall tribunalen bedömer att sökandebolaget har stöd för sina båda grunder, gjort gällande att det angripna beslutet likväl är lagligt. Parlamentet grundade nämligen också avslaget på ansökan om tillgång till de begärda handlingarna på "en (oskriven) och obestridd grund rörande den oproportionerliga administrativa bördan" och tribunalen kan därför inte ogiltigförklara det angripna beslutet. Parlamentet har dessutom uppmanat tribunalen att på eget initiativ undersöka i vilken mån som nämnda omständighet är av sådant slag att den kan motivera att talan avvisas i sin helhet.
- 34 I detta avseende följer det av ansökan till tribunalen att sökandebolaget faktiskt har åberopat två grunder, utan att nämna avsaknaden av oproportionerlig arbetsbörda såsom en separat grund. Likväl har sökandebolaget, till stöd för den första grunden, uttryckligen gjort gällande att det saknas stöd för parlamentets argument om en orimlig eller oproportionerlig arbetsbörda, då parlamentet varken preciserat antalet undersökta handlingar eller tidsåtgången för att utvärdera innehållet i desamma. Sökandebolaget har tillagt att omfattningen av detta arbete på sin höjd motsvarar några dagars arbete, eftersom merparten av de begärda handlingarna är korta och följer samma struktur.

- 35 Sökandebolaget har följaktligen vederlagt det skäl som parlamentet uttryckligen hade åberopat i det angripna beslutet, rörande en orimlig och oproportionerlig arbetsbörda. Lagenligheten av detta skäl ska följaktligen prövas i förevarande dom, inom ramen för prövningen av den första grunden.

Inledande synpunkter

- 36 Det ska erinras om att rätten att få tillgång till handlingar från Europeiska unionens institutioner, organ och byråer skyddas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och utgör en särskild grundläggande rättighet. Enligt artikel 42 i nämnda stadga om de grundläggande rättigheterna har nämligen varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat rätt till tillgång till dessa handlingar, oberoende av medium (dom av den 29 november 2012, Thesing och Bloomberg Finance/ECB, T-590/10, ej publicerad, EU:T:2012:635, punkt 73). I enlighet med vad som anges i skäl 1 i förordning nr 1049/2001 utgör denna förordning dessutom ett uttryck för den i artikel 1 andra stycket FEU (införd genom Amsterdamfördraget) tillkännagivna viljan att markera en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt. Såsom det erinras om i skäl 2 i förordningen hänger allmänhetens rätt till tillgång till institutionernas handlingar samman med institutionernas demokratiska natur (dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 34, dom av den 21 september 2010, Sverige m.fl./API och kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 68, och dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 72).
- 37 Enligt fast rättspraxis ska den prövning som krävs vid behandlingen av en ansökan om tillgång till handlingar ha en konkret karaktär (se dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 69 och där angiven rättspraxis). Denna konkreta prövning måste vidare göras för varje handling som avses i ansökan. Det följer nämligen av förordning nr 1049/2001 att alla de undantag som anges i artikel 4.1–4.3 i förordningen är formulerade på så sätt att de ska tillämpas på "en handling" (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 70, och dom av den 6 juli 2006, Franchet och Byk/kommissionen, T-391/03 och T-70/04, EU:T:2006:190, punkt 116).
- 38 Denna principiella lösning innebär emellertid inte att en sådan prövning krävs i alla situationer. Den konkreta och individuella prövning som institutionen i princip måste göra som svar på en ansökan om tillgång till handlingar, som har ingetts på grundval av förordning nr 1049/2001, syftar nämligen till att göra det möjligt för institutionen i fråga att bedöma dels i vilken mån ett undantag från rätten till tillgång till handlingar är tillämpligt, dels möjligheten att ge tillgång till delar av handlingarna. Följaktligen är det möjligt att sagda prövning inte är nödvändig när det, på grund av särskilda omständigheter i det aktuella fallet, är uppenbart att tillgång till handlingarna inte ska ges eller tvärtom ska ges (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 75).
- 39 Det är mot bakgrund av dessa allmänna överväganden som de av sökandebolaget åberopade båda grunderna ska prövas.

Den första grunden: Någon konkret och individuell prövning av de begärda handlingarna har inte gjorts och rätten till tillgång till delar av handlingarna har åsidosatts

- 40 Sökandebolaget har anfört att parlamentets beslut att begränsa sin prövning till ett fåtal anbudsförfrågningar är uppenbart oförenligt med tribunalens fasta rättspraxis enligt vilken en konkret och individuell prövning av varje handling är nödvändig även om det står klart att ansökan om tillgång till handlingar avser handlingar som omfattas av ett undantag. I detta avseende anser

sökandebolaget bland annat att det helt saknas stöd för skälet om en orimlig och oproportionerlig arbetsbörda, vilket omnämns i det angripna beslutet. Med beaktande av de begärda handlingarnas art och innehåll, vilka uppvisar samma struktur, anser sökandebolaget att det på sin höjd krävs några dagars arbete.

- 41 Enligt sökandebolaget åsidosatte parlamentet dessutom artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 genom att inte undersöka huruvida det hade varit möjligt att bevilja bolaget tillgång till delar av de begärda handlingarna.
- 42 Det är i förevarande fall klarlagt att parlamentet inte gjorde någon konkret och individuell prövning av samtliga anbudsförfrågningar, utan institutionen nöjde sig med att analysera ett urval av dessa handlingar. I det angripna beslutet gjorde parlamentet i sak gällande att det hade rätt att avstå från att göra en sådan konkret och individuell prövning av två skäl.
- 43 För det första utgjorde anbudsförfrågningarna en särskild kategori av handlingar vilken omfattas av den allmänna presumptionen att ett utlämnande av desamma skulle strida mot fyra olika undantag från rätten till tillgång. Bland annat var de begärda handlingarna inte allmänna till följd av deras art. Det föreskrivs nämligen inte i budgetförordningen att de skulle lämnas ut. För det andra skulle en konkret och individuell prövning av samtliga begärda handlingar innebära en "oproportionerlig" arbetsbörda för parlamentet, med beaktande av syftena med begäran om tillgång. Parlamentet stöder sig i detta avseende på domen av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen (C-127/13 P, EU:C:2014:2250), vilken enligt parlamentet syftar till att skydda den ändamålsenliga verkan av principen om god förvaltning, såsom den föreskrivs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- 44 Under dessa omständigheter ska det följaktligen inledningsvis prövas huruvida parlamentet kunde åberopa tillämpning av en allmän presumtion enligt vilken ett utlämnande av handlingarna i fråga skulle undergräva ett eller flera av de intressen som skyddas av de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, eller huruvida det är uppenbart att innehållet i de begärda handlingarna i sin helhet omfattas av dessa undantag, vilket skulle innebära att parlamentet inte var skyldigt att göra en konkret och individuell prövning av samtliga begärda handlingar. För det fall tribunalen finner att det inte föreligger någon sådan allmän presumtion i förevarande fall eller att det inte är uppenbart att innehållet i de begärda handlingarna i sin helhet omfattas av dessa undantag, och därmed att parlamentet var skyldigt att göra en konkret och individuell prövning av samtliga begärda handlingar, ska det därefter prövas i vilken mån som parlamentet icke desto mindre kunde avstå från att göra en sådan konkret och individuell prövning av det skälet att denna prövning skulle ha inneburit en "oproportionerlig" arbetsbörda.

Tillämpningen, på samtliga begärda handlingar, av de undantag som föreskrivs i artikel 4.1 a första strecksatsen och b, 4.2 första strecksatsen och 4.3 i förordning nr 1049/2001

- 45 I punkt F i det angripna beslutet, som har rubriken "De relevanta undantagen i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 presumeras vara tillämpliga på samtliga handlingar", vilken infogats under rubriken "Omprövning av er ansökan i enlighet med artikel 8 i förordning ... nr 1049/2001", angav parlamentet att de begärda handlingarna ingick i en och samma kategori, nämligen i kategorin "anbudsförfrågningar", och att alla dessa handlingar uppvisade samma särdrag, då syftet med dem var att de leverantörer som hade valts ut för varje enskild del skulle inkomma med anbud, i syfte att ingå specifika kontrakt inom ramen för ramkontraktet.
- 46 På grundval av detta konstaterande bedömde parlamentet i det angripna beslutet att samtliga begärda handlingar omfattades av fyra olika undantag från rätten till tillgång vilka föreskrivs i artikel 4.1 a första strecksatsen och b, 4.2 första strecksatsen och 4.3 i förordning nr 1049/2001 avseende skyddet för allmän säkerhet, privatliv, affärsintressen respektive beslutsförfarandet.

- 47 Domstolen har i detta avseende angett att det – för att förklara hur tillgång till begärda handlingar skulle kunna undergräva det intresse som skyddas av ett undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 – står institutionerna fritt att grunda sig på allmänna presumtionsregler, som är tillämpliga på vissa kategorier av handlingar, eftersom allmänna överväganden av liknande slag kan tillämpas på ansökningar om utlämnande av handlingar av samma art (dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 50, dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 54, dom av den 21 september 2010, Sverige m.fl./API och kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkt 74, och dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 65).
- 48 Dessutom kan en och samma motivering tillämpas på handlingar som ingår i samma kategori om handlingarna innehåller samma slags uppgifter. Det är emellertid endast när det är uppenbart att innehållet i dessa handlingar i sin helhet omfattas av ett undantag från rätten till tillgång till handlingar som institutionen kan avstå från att göra en konkret och individuell prövning av handlingarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2011, LPN/kommissionen, T-29/08, EU:T:2011:448, punkt 114).
- 49 Tribunalen ska följaktligen pröva huruvida samtliga begärda handlingar, såsom parlamentet har anfört, omfattades av ett eller flera av de undantag från rätten till tillgång som har åberopats av institutionen, antingen med anledning av deras särskilda art eller deras innehåll.
- *Undantagen i artikel 4.1 a första strecksatsen och b och 4.3 i förordning nr 1049/2001, avseende skyddet för allmän säkerhet, skyddet för privatliv respektive skyddet för beslutsförfarandet*
- 50 Vad avser de begärda handlingarnas art visade parlamentet på intet vis att dessa handlingar, med anledning av deras särskilda art, kunde omfattas av en påstådd allmän presumtion om undergrävande av skyddet för allmän säkerhet, privatliv eller beslutsförfarandet.
- 51 En anbudsförfrågan innehåller nämligen i princip en beskrivning av de uppgifter som den upphandlande myndigheten önskar få utförda enligt det ramkontrakt som myndigheten har ingått med kontraktsparten. Med beaktande av de många olika slags varor och tjänster som berörs av offentlig upphandling, bland annat på IT-området, är det inte klarlagt att utlämnandet av en anbudsförfrågan, som regel och utan närmare förklaring, kan innebära en risk för att skyddet för allmän säkerhet, privatliv eller beslutsförfarandet skulle kunna undergrävas. Enbart hänvisningen till domen av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), utgör i detta avseende inte ett särskilt argument till stöd för att de begärda handlingarna, med anledning av deras särskilda art, omfattades av en allmän presumtion om att skyddet för dessa intressen skulle undergrävas.
- 52 Vad för övrigt avser de begärda handlingarnas innehåll kan parlamentets resonemang inte heller i detta avseende godtas. Vad för det första gäller undantaget i artikel 4.1 a första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, avseende skyddet för allmän säkerhet, följer det nämligen av det angripna beslutet att enbart "vissa av de analyserade handlingarna" eller att "andra analyserade [anbudsförfrågningar]" innehåller uppgifter som kan undergräva skyddet för allmän säkerhet.
- 53 Även om det inte kan uteslutas av utlämnandet av vissa av de uppgifter som räknas upp i det angripna beslutet faktiskt skulle kunna undergräva säkerheten för parlamentets IT-system, konstaterar tribunalen att de uppgifter som avses, enligt parlamentet, bara förekommer i ett fåtal handlingar, och inte i samtliga handlingar. Parlamentet uppgav dessutom under förhandlingen att allmänna uppgifter avseende institutionens IT-system fanns tillgängliga för allmänheten på internet och att vissa av dessa uppgifter återgavs i anbudsförfrågningarna.

- 54 Vad för det andra avser undantaget i artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001 avseende skyddet för privatlivet, följer det av tredje stycket i punkt B i det angripna beslutet, vilket har infogats under rubriken "Omprövning av er ansökan i enlighet med artikel 8 i förordning ... nr 1049/2001", att "vissa av de analyserade anbudsfrågningarna innehåller personuppgifter, ... såsom de fullständiga namnen på anställda vid parlamentet samt de fullständiga namnen på konsulter, som tillhandahåller institutionen tjänster, samt deras yrkesprofiler och tjänstegrader". På samma sätt förklarar parlamentet i punkt 156 i svaromålet att "flera [anbuds]frågningar innehåller personuppgifter ...".
- 55 Även om det i och för sig inte är uteslutet att parlamentet kan avslå en ansökan om utlämnande av dessa personuppgifter med stöd av artikel 4 i förordning nr 1049/2001, är det likväl inte uppenbart att innehållet i samtliga begärda handlingar i sin helhet omfattas av detta undantag, vilket parlamentet för övrigt medgav under förhandlingen. Av de olika anbudsfrågningar som har bifogats ansökan till tribunalen samt av parlamentets svaromål följer dessutom att namnen på konsulter, för det fall de förekommer i dessa frågor, endast motsvarar en liten del av uppgifterna och instruktionerna i dessa. Det räcker således att maskera namnen, om de finns med, innan de begärda handlingarna lämnas ut.
- 56 Vad för det tredje avser undantaget om skyddet för parlamentets interna beslutsförfarande, har nämnda institution i punkt D i det angripna beslutet, vilken infogats under rubriken "Omprövning av er begäran i enlighet med artikel 8 i förordning ... nr 1049/2001", gjort gällande att de handlingar som det har analyserat innehåller uppgifter om bland annat frågor med avseende på vilka beslut ännu inte har antagits. Enligt parlamentet finns det även en risk för att leverantörer försöker påverka anställda vid institutionen som ska fatta beslut i framtiden, och på så sätt hota klarheten i beslutsförfarandet.
- 57 Parlamentet har i detta avseende inte anfört, och än mindre visat, att det är uppenbart att innehållet i anbudsfrågningarna i sin helhet omfattas av undantaget om skydd för det interna beslutsförfarandet. Det är nämligen bara vissa uppgifter som avses.
- 58 För övrigt innehåller varken det angripna beslutet eller svaromålet några konkreta omständigheter av vilka slutsatsen kan dras att det förelåg en rimligen förutsebar och inte enbart hypotetisk risk för att skyddet för beslutsförfarandet allvarligt skulle undergrävas. Parlamentet har på intet sätt visat att det vid tidpunkten för antagandet av beslutet förekom angrepp eller försök till allvarliga angrepp på det pågående beslutsförfarandet eller åberopat objektiva omständigheter av vilka det rimligen gick att förutse att sådana angrepp skulle följa om de begärda handlingarna utlämnades (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2011, Toland/parlamentet, T-471/08, EU:T:2011:252, punkterna 78 och 79, dom av den 20 september 2016, PAN Europe/kommissionen, T-51/15, ej publicerad, EU:T:2016:519, punkterna 30 och 32). I detta hänseende konstaterar tribunalen att den omständigheten att sökandebolaget försöker få tillgång till anbudsfrågningarna, tvärt emot vad parlamentet har gjort gällande, inte i sig kan utgöra bevis för ett allvarligt och förutsebart angrepp på klarheten vid ett framtida beslutsförfarande.
- 59 Av övervägandena ovan följer att det inte var uppenbart att innehållet i de begärda handlingarna i sin helhet omfattades av undantagen från rätten till tillgång avseende skyddet för allmän säkerhet, privatliv och beslutsförfarandet.
- 60 Parlamentet kunde följaktligen inte, med åberopande av undantagen i artikel 4.1 a första strecksatsen och b och 4.3 i förordning nr 1049/2001, avseende skyddet för allmän säkerhet, privatliv respektive beslutsförfarandet, neka tillgång till de begärda handlingarna utan att genomföra en konkret och individuell prövning av samtliga dessa handlingar.

– *Undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 avseende skyddet för affärsintressen*

- 61 Parlamentet har i det angripna beslutet gjort gällande att de begärda handlingarna dels innehöll ekonomiska och tekniska uppgifter vilka kunde avslöja institutionens upphandlarprofil på marknaden, dels innehöll uppgifter vilka kunde avse den särskilda kompetensen och kapaciteten hos de utvalda leverantörerna samt uppgifter om dessa leverantörers affärsstrategier och deras samarbete med tredje man. I likhet med de handlingar som utväxlas i samband med ärenden avseende kontroll av företagskoncentrationer eller statligt stöd omfattas uppgifterna i anbudsfrågningar, vilka den upphandlande myndigheten har utformat i syfte att genomföra ett ramkontrakt, enligt parlamentets uppfattning, av en allmän presumtion om undergrävande av skyddet för affärsintressen. Denna presumtion följer närmare bestämt av budgetförordningen och delegerade förordningen, i den mån som nämnda förordningar inte föreskriver tillgång till dessa frågor.
- 62 Det är i förevarande fall riktigt att domstolen har slagit fast att det existerar allmänna presumtioner som är tillämpliga på kategorier av handlingar med anledning av deras art i flera fall, inklusive med avseende på anbud som anbudsgivare lämnat inom ramen för genomförandet av offentlig upphandling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 januari 2013, Cosepuri/Efsa, T-339/10 och T-532/10, EU:T:2013:38, punkt 101, och dom av den 21 september 2016, Secolux/kommissionen, T-363/14, EU:T:2016:521, punkt 59).
- 63 Med avseende på anbudsfrågningar kan emellertid inte en allmän presumtion om undergrävande av skyddet för affärsintressen grundas vare sig på den rättspraxis som citeras i punkt 62 ovan, avseende tillgång till anbudsgivares anbud, eller, mera allmänt, på ett resonemang som är analogt med resonemanget i domen av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), avseende granskningsförfaranden avseende statliga stödåtgärder, och domen av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), rörande en företagskoncentration, vilka parlamentet har återopat i svaromålet.
- 64 De mål som avgjordes genom domen av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), och domen av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393) har nämligen ett gemensamt särdrag, närmare bestämt förekomsten av specifika bestämmelser, som var klart avgränsade från förordning nr 1049/2001, vilka just begränsade tillgången till den akt eller de handlingar som hade efterfrågats, vad gällde såväl personerna som uppgifterna.
- 65 Tribunalen konstaterar emellertid att en anbudsfrågan som den upphandlande myndigheten har utformat i syfte att genomföra ett ramkontrakt – till skillnad från ett meddelande om upphandling och ett meddelande om avslutad upphandling – inte omfattas av någon särskild bestämmelse i budgetförordningen eller i delegerade förordningen, i de versioner som är tillämpliga i målet, som skulle definiera eller precis avgränsa vilka uppgifter däri som den upphandlande myndigheten ska eller kan lämna ut till anbudsgivare eller andra anbudssökande. Artikel 123.4 sjätte stycket i delegerade förordningen, vilken citerats av parlamentet, rör endast offentliggörande av uppgifter om kontraktsparter och värdet på specifika kontrakt, efter att de ingåtts. Denna bestämmelse rör följaktligen inte alls anbudsfrågningar som den upphandlande myndigheten har utformat för att genomföra ett ramkontrakt.
- 66 Budgetförordningen och delegerade förordningen kan följaktligen inte anses innehålla precisa bestämmelser om utlämnande av uppgifter i anbudsfrågningar som den upphandlande myndigheten har utformat i syfte att genomföra ett ramkontrakt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juni 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, ej publicerad, EU:T:2015:374, punkt 92).

- 67 Enligt rättspraxis har för övrigt förordning nr 1049/2001 och budgetförordningen skilda syften och dessa förordningar innehåller inte någon föreskrift som uttryckligen ger den ena förordningen företräde framför den andra. Var och en av förordningarna ska därför tillämpas på ett sätt som är förenligt med tillämpningen av den andra förordningen och som möjliggör en sammanhängande tillämpning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 januari 2013, Cosepuri/Efsa, T-339/10 och T-532/10, EU:T:2013:38, punkt 85, och dom av den 21 september 2016, Secolux/kommissionen, T-363/14, EU:T:2016:521, punkt 43). På så sätt måste principen om öppenhet, som avses i artikel 102 i budgetförordningen, förenas med skyddet för allmänintresset, företags legitima kommersiella intressen och rättvis konkurrens (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 januari 2013, Cosepuri/Efsa, T-339/10 och T-532/10, EU:T:2013:38, punkt 49).
- 68 I detta hänseende har det fastställts att det – för att uppnå målet med reglerna om unionens offentliga upphandling, vilket bygger på en icke snedvriden konkurrens – är väsentligt att de upphandlande myndigheterna inte lämnar ut sådan information avseende offentliga upphandlingsförfaranden vars innehåll skulle kunna användas för att snedvrیدا konkurrensen, antingen inom ramen för ett pågående upphandlingsförfarande eller inom ramen för ett framtida upphandlingsförfarande (dom av den 29 januari 2013, Cosepuri/Efsa, T-339/10 och T-532/10, EU:T:2013:38, punkt 100).
- 69 I detta avseende har det i rättspraxis fastställts att de ekonomiska och tekniska uppgifterna i anbudsgivarnas anbud kan motivera att den berörda institutionen vägrar att bevilja tillgång till den vinnande anbudsgivarens anbud. Så är bland annat fallet när sådana anbud avser anbudsgivarnas specifika know-how (dom av den 29 januari 2013, Cosepuri/Efsa, T-339/10 och T-532/10, EU:T:2013:38, punkt 99).
- 70 Med beaktande av arten av och syftet med en anbudsfrågan som den upphandlande myndigheten har utformat i syfte att genomföra ett ramkontrakt, kan det emellertid inte presumeras att en sådan handling innehåller ekonomiska och tekniska uppgifter vilka avser kontraktsparten eller redogör i detalj för kontraktspartens specifika know-how. Det är tvärtom så att en anbudsfrågan som kommer från den upphandlande myndigheten, och inte från dess kontraktsparter, som regel innehåller en beskrivning av de uppgifter som den upphandlande myndigheten önskar få utförda enligt det ramkontrakt som myndigheten har ingått med kontraktsparten. Det är i princip endast i svaret på denna anbudsfrågan som kontraktsparten ger detaljerad information om de tjänster som den anser sig kunna tillhandahålla den upphandlande myndigheten, profilen på de experter som den kan ställa till förfogande och kostnaden för sina tjänster.
- 71 Parlamentet kan för övrigt inte göra gällande att utlämnandet av anbudsfrågningarna skulle undergräva dess egna intressen på så sätt att det skulle kunna avslöja dess "upphandlarprofil" på marknaden. Även om utlämnandet av rapporten, tillsammans med de uppgifter som ska utföras och antalet arbetsdagar för att utföra dem, skulle kunna göra det möjligt för anbudsgivare att, inom ramen för framtida offentliga upphandlingar, blottlägga parlamentets beräkningsteknik, ger den omständigheten att dessa anbudsgivare kan ta reda på vilket pris som tidigare betalats för motsvarande tjänster snarare upphov till verklig konkurrens än till snedvriden sådan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 december 2012, Evropaiki Dynamiki/kommissionen, T-167/10, ej publicerad, EU:T:2012:651, punkt 83).
- 72 Med beaktande av arten av en anbudsfrågan som den upphandlande myndigheten har formulerat i syfte att genomföra ett ramkontrakt, och av det syfte som eftersträvas med budgetförordningen och den delegerade förordningen, kunde parlamentet följaktligen inte åberopa en allmän presumtion om undergrävande av skyddet för de intressen som skyddas i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 för att underlåta att genomföra en konkret och individuell prövning av de begärda handlingarna.

- 73 Dessutom följer det varken av det angripna beslutet eller av utredningen i förevarande mål att det är uppenbart att innehållet i de begärda handlingarna i sin helhet omfattas av det undantag som avses i punkt 72 ovan.
- 74 En anbudsförfrågan innehåller nämligen i princip en beskrivning av de uppgifter som den upphandlande myndigheten önskar få utförda enligt det ramkontrakt som myndigheten har ingått med kontraktsparten, men även mera allmänna uppgifter om bland annat praktisk administration och uppföljning av projekt, ansvariga personer eller format på de rapporter som ska inges regelbundet. Det har sålunda inte visats att utlämnandet av alla uppgifter i de begärda handlingarna skulle undergräva skyddet för parlamentets eller tredje mans affärsintressen.
- 75 Parlamentet kunde följaktligen inte åberopa det undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, avseende skyddet för affärsintressen, till stöd för beslutet att inte genomföra en konkret och individuell prövning av de begärda handlingarna och neka utlämnande av dem.
- 76 Av övervägandena ovan följer att parlamentet inte har visat att anbudsförfrågningarna, med anledning av deras art, omfattades av en allmän presumtion enligt vilken ett utlämnande av desamma skulle strida mot ett eller flera av de undantag från rätten till tillgång som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, eller att det var uppenbart, med anledning av handlingarnas innehåll, att nämnda innehåll i sin helhet omfattades av ett av undantagen från rätten till tillgång.
- 77 Parlamentet var följaktligen i princip skyldigt att göra en konkret och individuell prövning av samtliga begärda handlingar, för att fastställa huruvida tillgång eventuellt skulle ges till åtminstone en del av dessa handlingar. Det återstår emellertid att pröva huruvida undantag från denna skyldighet kan medges med anledning av den orimliga arbetsbörda som en sådan prövning skulle ha inneburit för parlamentet.

Förekomsten av en orimlig arbetsbörda

- 78 Enligt rättspraxis får institutionerna – i särskilda fall då antalet handlingar som efterfrågas eller omfattningen av de avsnitt som ska tas bort skulle kunna medföra ett oskäligt administrativt arbete för dem – enligt proportionalitetsprincipen göra en avvägning mellan, å ena sidan, sökandens intresse av att få tillgång till handlingarna och, å andra sidan, den arbetsbörda som handläggningen av denna ansökan om tillgång skulle medföra, för att skydda intresset av att upprätthålla en god förvaltning (dom av den 6 december 2001, rådet/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punkt 30, och dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 27).
- 79 Det är likväl i undantagsfall och endast när den administrativa börda som uppkommer på grund av den konkreta och individuella prövningen av dessa handlingar visar sig vara synnerligen tung, och alltså överskrider gränserna för vad som rimligen kan krävas, som ett undantag från denna prövningsskyldighet kan tillåtas (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 112).
- 80 Eftersom rätten till tillgång till handlingar som finns hos institutionerna är den principiella lösningen är det dessutom den institution som gör gällande att det ska göras ett undantag på grund av att det arbete som krävs på grund av ansökan är orimligt, som har bevisbördan för arbetets omfattning (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 113, och dom av den 10 september 2008, Williams/kommissionen, T 42/05, ej publicerad, EU:T:2008:325, punkt 86).

- 81 När institutionen har visat att den administrativa insats som krävs för en konkret och individuell prövning av de handlingar som omfattas av ansökan är orimlig är den slutligen skyldig att försöka komma överens med sökanden för att dels få kännedom om sökandens intresse av att erhålla handlingarna i fråga, eller få sökanden att precisera sitt intresse av detta, dels konkret överväga de alternativa lösningar som institutionen står inför, för att kunna anta en åtgärd som är mindre ingripande än en konkret och individuell prövning av handlingarna. Eftersom tillgång till handlingarna utgör principen är institutionen fortfarande icke desto mindre skyldig att, i detta sammanhang, gynna den lösning som, samtidigt som den inte själv utgör en uppgift som överskrider gränserna för vad som rimligen kan krävas, är den lösning som är mest förmånlig för sökandens tillgång till handlingar (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 114).
- 82 Härav följer att det är först när institutionen verkligen har studerat alla andra möjliga lösningar, och i sitt beslut har gett en detaljerad förklaring till varför dessa olika lösningar också de innebär en orimlig arbetsinsats, som den helt kan underlåta att göra en konkret och individuell prövning (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 115).
- 83 Mot bakgrund av den rättspraxis som återges i punkterna 78–82 ovan ska tribunalen undersöka huruvida tre kumulativa villkor är uppfyllda i förevarande fall. För det första ska tribunalen pröva huruvida den arbetsbörda som den konkreta och individuella prövningen av de begärda handlingarna innebär är orimlig. För det andra ska tribunalen pröva huruvida parlamentet försökte samråda med sökandebolaget. För det tredje ska tribunalen pröva huruvida parlamentet konkret övervägde alternativa lösningar till en konkret och individuell prövning av de begärda handlingarna.
- 84 Vad avser det första villkoret följer det av det angripna beslutet, och i synnerhet av svaromålet och dupliken samt de förklaringar som parlamentet tillhandahöll under förhandlingen, att prövningen av samtliga anbudsfrågningar skulle ha krävt att ungefär 1 500 handlingar togs fram för hand bland de mer än 10 000 handlingar som fanns spridda i fler än tusen kartotek. Dessa 1 500 handlingar, vilka består av i genomsnitt 12 sidor var, motsvarar sammanlagt minst 18 000 sidor och avser enbart de anbudsfrågningar som handlagts av parlamentets generaldirektorat (GD) för innovation och tekniskt stöd. Under förhandlingen förklarade parlamentet dessutom att denna siffra endast motsvarade ungefär 75 procent av de begärda handlingarna, vilket innebär att de resterande 25 procenten återfinns i akter på andra generaldirektoratet vid parlamentet. Det har också erinrats om att de ramkontrakt som ingicks efter anbudsinfordran ITS 08 rörde sexton olika delar, till ett sammanlagt värde om 300 miljoner euro, och hade genomförts av nio generaldirektorat.
- 85 Sökandebolaget har inte på allvar bestritt de sifferuppgifter som anges i punkt 84 ovan. Det kan således rimligen antas att ett mycket stort antal handlingar har begärts.
- 86 Såsom även gjorts gällande av Konungariket Sverige finner tribunalen att enbart en hänvisning till ett antal sidor inte i sig är tillräckligt för att utvärdera den arbetsinsats som krävs för att göra en konkret och individuell prövning. Den arbetsinsats som krävs för att pröva en ansökan beror nämligen även på handlingarnas karaktär och, därmed, på hur djuplodande prövningen måste vara (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 111).
- 87 Det följer likväl av handlingarna i målet, och i synnerhet av de exempel på anbudsfrågningar som parlamentet har tillhandahållit, att dessa förfrågningar innehåller minst en bilaga med detaljerade uppgifter om förfrågningsunderlaget för det berörda projektet. Denna bilaga omfattar flera kapitel vilka alla behandlar olika saker. Även om det är riktigt att förfrågningsunderlagens uppbyggnad kan anses uppvisa vissa likheter och att vissa allmänna specifikationer är återkommande, rör likväl var och en av de sexton delar som avses av anbudsinfordran ITS 08 olika saker. Beskrivningen av föremålet

för projektet i fråga och dess olika faser samt de tillämpliga tekniska villkoren är därmed specifika för varje anbudsfrågan som den upphandlande myndigheten har utformat i syfte att genomföra ett ramkontrakt, och de kräver en individuell analys.

- 88 Parlamentet har dessutom förklarat att enligt en bedömning utförd av generaldirektoratet för innovation och tekniskt stöd, skulle en heltidsanställd person behöva 22 arbetsdagar för att ta fram anbudsfrågningarna vid detta enda generaldirektorat, medan det skulle ta ytterligare 264 arbetsdagar att sortera och analysera dessa handlingar för en person som uteslutande ägnade sig åt detta uppdrag. Detta arbete skulle också behöva utföras på åtta andra berörda generaldirektorat, samordnat med generaldirektoratet för innovation och tekniskt stöd, vilket skulle kräva ytterligare arbete i form av samarbete och samråd mellan de olika generaldirektoraten.
- 89 I detta avseende är inte sökandebolagets påstående under förhandlingen – att det hade räckt att skapa en enkel programvara för att känna igen vissa uppgifter i anbudsfrågningarna och maskera dessa – tillräckligt för att ifrågasätta parlamentets förklaringar i punkt 88 ovan. Utöver den omständigheten att det helt saknas stöd för detta argument, beaktas nämligen inte den omständigheten att anbudsfrågningarna innehåller en mängd olika uppgifter och att var och en av de begärda handlingarna har ett eget innehåll, vilket måste undersökas utifrån de olika undantagen från rätten till tillgång innan handlingarna lämnas ut.
- 90 Med beaktande av övervägandena ovan, och med hänsyn till att sökandebolaget inte har inkommit med någon bevisning för att de siffror och uppgifter som har lämnats av parlamentet skulle vara felaktiga, konstaterar tribunalen att en individuell prövning av samtliga begärda handlingar skulle utgöra en särskilt betungande arbetsbörda för parlamentet.
- 91 Under de särskilda omständigheterna i förevarande mål, kan denna administrativa uppgift anses vara orimlig i den mån som det – för att pröva samtliga begärda handlingar inom de strikta tidsfrister som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.3 samt i artikel 8.1 och 8.2 i förordning nr 1049/2001 och, framför allt, inom tidsfristen den 31 januari 2015 vilken angetts av sökandebolaget, det vill säga inom 32 arbetsdagar – skulle krävas att flera personer arbetade på heltid med att pröva de begärda handlingar, inom flera generaldirektorat, enbart för att tillmötesgå sökandebolagets intressen. Dessa personer, vilka har rekryterats av parlamentet för att utföra arbetsuppgifter av allmänintresse och som avlönas med offentliga medel, skulle därmed inte längre kunna utföra de arbetsuppgifter som de i första hand har anförtrotts för att tjäna detta allmänintresse; detta skulle kunna få allvarliga följder för det korrekta genomförandet av de berörda avdelningarnas arbete.
- 92 Parlamentet kunde sålunda väga allmänhetens intresse av att få tillgång till handlingar mot den arbetsbörda som skulle bli följderna av detta, i syfte att upprätthålla en god förvaltning (se, analogt, dom av den 6 december 2001, rådet/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punkt 30).
- 93 Vad avser det andra villkoret, det vill säga parlamentets skyldighet att försöka samråda med sökandebolaget, följer det av parlamentets e-postmeddelande av den 3 december 2014 att institutionen hade gjort sökandebolaget uppmärksam på det stora antalet begärda handlingar och uppmanat det att precisera sitt intresse av att få dessa handlingar utlämnade. Parlamentet föreslog även för sökandebolaget att de skulle försöka finna en rimlig lösning, i den mening som avses i artikel 6.3 i förordning nr 1049/2001, genom att föreslå att en tidsplan för prövningen av de begärda handlingarna skulle fastställas utifrån den prioritet som sökandebolaget skulle ge de olika handlingarna.
- 94 Sökandebolaget har således getts möjlighet att försöka finna en lösning tillsammans med parlamentet, som skulle kunna ge sökandebolaget tillgång till de begärda handlingarna, utan att detta utgjorde en orimlig arbetsbörda eller riskerade att paralysera arbetet på de berörda enheterna vid parlamentet. Såsom anges i punkt 95 nedan valde sökandebolaget emellertid att inte använda sig av denna möjlighet.

- 95 Vad avser det tredje villkoret, som gäller skyldigheten att beakta andra och mindre betungande lösningar, konstaterar tribunalen att sökandebolaget, i e-postmeddelandet av den 5 december 2014, direkt avvisade det förslag från parlamentet som nämns i punkt 93 ovan och inte lämnade några preciseringar med avseende på de delar som i första hand skulle kunna intressera bolaget. Tvärtemot uppgav sökandebolaget att så vitt det visste hade samtliga begärda handlingar registrerats i elektronisk form i parlamentets register och att ett offentliggörande av desamma inte borde bereda alltför mycket besvär, varför tidsfristen den 31 januari 2015 inte ens var nödvändig. För det fall parlamentet behövde två månader på sig för varje del skulle det dessutom, enligt sökandebolaget, innebära att prövningen av samtliga handlingar skulle ta ungefär tre år, det vill säga två månader för var och en av de sexton delarna, vilket skulle ha berövat sökandebolaget dess rättigheter och tillika berövat förordning nr 1049/2001 dess ändamålsenliga verkan. Sökandebolaget vidhöll följaktligen sin ansökan om tillgång till samtliga anbudsfrågor, i deras helhet, och höll fast vid datumet den 31 januari 2015.
- 96 På samma sätt vidhöll sökandebolaget, i e-postmeddelandet av den 17 december 2014, sin begäran om att de begärda handlingarna skulle utlämnas senast i slutet av januari följande år. Enligt sökandebolaget skulle detta ha varit fullt möjligt med beaktande av parlamentets höga datoriseringsgrad. Sökandebolaget preciserade också, vad avser påståendet att det inte försökt hitta en rimlig lösning, att parlamentet hade föreslagit att det skulle börja med att analysera handlingarna i del nr 7, trots att sökandebolaget redan förfogade över dessa handlingar. Parlamentets förslag var följaktligen inte skäligt och syftade snarare till att försena sökandebolagets vidtagande av rättsliga åtgärder. Slutligen uppgav sökandebolaget att parlamentet hade kunnat börja med att lämna ut samtliga handlingar avseende del nr 6.
- 97 Sökandebolaget återkallade inte heller sin ansökan om tillgång till handlingarna i del nr 7, trots att det redan förfogade över dessa handlingar. Såsom parlamentet förklarade under förhandlingen var det emellertid också nödvändigt att pröva handlingarna i del nr 7 i den mån som ett utlämnande av dessa skulle innebära att de blev tillgängliga för den breda allmänheten.
- 98 Sökandebolaget preciserade dessutom i ansökan till tribunalen att det misstänkte att kontrakt olagligen hade tilldelats konkurrenter som hade tilldelats andra delar av anbudsinfordran ITS 08. Detta gällde särskilt kontrakten som avsåg delarna nr 6 och nr 8. Det hade följaktligen varit fullt möjligt för sökandebolaget att begära att parlamentet skulle analysera handlingarna avseende dessa båda delar med förtur. I detta avseende kan sökandebolaget inte, vid tidpunkten för ingivandet av ansökan till tribunalen, göra gällande att dess ansökan om tillgång uteslutande styrdes av överväganden kopplade till allmänintresset och iakttagandet av principen om öppenhet, då dessa överväganden varken framgår av bolagets ursprungliga ansökan om tillgång eller av bolagets bekräftande ansökan.
- 99 Såsom parlamentet uppgett i svaromålet följer det dessutom av beskrivningen av var och en av de sexton delarna av anbudsinfordran ITS 08 att flera av dessa delar avser tjänster av ett helt annat slag än de tjänster som avses i del nr 7. Del nr 7 avser nämligen utveckling av IT-tjänster, utförande och underhåll av IT-tjänster på områden som dokumenthantering eller innehållshantering för webbplatser. Flera av delarna avser emellertid inte alls utveckling av sådana tjänster, utan avser så vitt skilda tjänster som till exempel telekommunikation (del nr 2), användarstöd (del nr 3) eller undersökning, råd och expertutlåtanden på området för telekommunikationer och säkerhet (del nr 12). Det framgår följaktligen tydligt av beskrivningen av dessa delar att sökandebolaget inte kunde göra gällande samma intresse för samtliga dessa delar, vilket skulle ha motiverat behovet av att erhålla samtliga begärda handlingar till den 31 januari 2015.
- 100 Under de mycket speciella omständigheterna i förevarande mål – det vill säga där sökandebolaget inte visat någon som helst samarbetsvilja och helt enkelt, vid två tillfällen, avvisat parlamentets förslag, trots att det hade varit fullt möjligt för sökandebolaget att ange vilka av handlingarna som enligt dess mening skulle prioriteras – var det omöjligt för parlamentet att, inom den strikta tidsfrist som anges i

förordning nr 1049/2001, komma med andra konkreta förslag som hade kunnat göra det möjligt att ge tillgång till åtminstone delar av de begärda handlingarna, i syfte att förena intresset av en god förvaltning med intresset av att allmänheten får tillgång till de begärda handlingarna.

- 101 Denna slutsats påverkas inte på något sätt av sökandebolagets argument att parlamentet, i e-postmeddelandet av den 3 december 2014, ska ha låtit förstå att en prövning av samtliga begärda handlingar skulle ha tagit mer än tre år i anspråk. En sådan tolkning vinner nämligen inte stöd i lydelsen av detta e-postmeddelande, och sökandebolaget hade kunnat komma överens med parlamentet om etapperna och tidsfristerna för prövningen av de begärda handlingarna om bolaget hade gjort sig omakett att fastställa sina prioriteringar och göra en tidsplan, såsom parlamentet hade föreslagit.
- 102 Av det ovan anförda följer att parlamentet – under de mycket speciella omständigheterna i förevarande fall och med beaktande av den arbetsinsats som krävdes, det förslag som parlamentet hade formulerat och sökandebolagets attityd – kunde göra gällande en orimlig arbetsbörda till stöd för sitt beslut att inte göra någon konkret och individuell prövning av samtliga begärda handlingar utan att därvid vara skyldigt att, i avsaknad av andra tänkbara alternativ, i sitt beslut i detalj ange skälen för att dessa andra alternativ också skulle innebära en orimlig arbetsbörda. Parlamentet kunde följaktligen avslå ansökan om tillgång till dessa handlingar i dess helhet, utan att det är nödvändigt att anmoda parlamentet att förete en kopia av de handlingar som det faktiskt hade prövat.
- 103 Talan kan följaktligen inte bifallas på den första grunden. Talan ska därmed ogillas, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida det finns stöd för den andra grunden, vilken inte påverkar det angripna beslutets laglighet.

Rättegångskostnader

- 104 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater som har intervenerat bära sina rättegångskostnader.
- 105 Parlamentet har yrkat att sökandebolaget ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandebolaget har tappat målet ska parlamentets yrkande bifallas. Konungariket Sverige, som har intervenerat i målet, ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinrnion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europaparlamentet.**
- 3) **Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 december 2017.

Underskrifter